

usprije ponovo zavladatai Korčulom, a s njegovom vlasti učvrsti se dakako i mletačka vlast. Nakon nekog vremena vidimo Marsilija Zorzi opet u svađi s Korčulanima. Te su svađe bile takve, da se njima bavio također dužd, a raspravljalo se o njima u malom i velikom vijeću mletačke republike. Dužd, malo i veliko vijeće odlučno pozvaše Korčulane g. 1262. na pokornost knezu Marsiliju Zorzi i njegovu zamjeniku Jakovu Grimani, koji je otposan u Korčulu, da upravlja u ime Zorzija. Korčulanima bi zapovjedbano,

conventionibus sub suam protectionem suscepit, non tamen sine Ducalis honoris dispendio; quem illi post biennio expulerunt, et postea cum navigiis armatis accedentem susceperunt.«

Ove borbe spominju i razne druge mletačke kronike, od kojih se neke nalaze u rukopisima u Veneciji, te nijesam imao prilike da ih vidim. Upotrebio sam ih utoliko, ukoliko se citiraju u raznim djelima.

Imamo jedan popis mletačkih obitelji pod naslovom »Proles nobilium Venetorum«, koji je sastavljen oko g. 1358. a nalazi se nadodan jednoj mletačkoj kronici iz XIV. stoljeća, nazvanoj *Chronicon Iustiniani*. U njemu se o Zorzima veli: »Gregorii, de Papia venerunt, tribuni anteriores fuerunt, sapientes et aüssi et bellatores fortes, sed elati dicta vero stirps Georgia ab antiquo hanc (slijedi sad nacrt grba u obliku šahovskih kvadrata azurnih i žutih) armaturam gerebant; verum dominus Marsilius Georgio qui Curzolam acquisivit, propter victoriam habitam presentem (sada slijedi nacrt grba, naime jedna crvena vrpca u bijelom polju) inceptit gerere armaturam; hoc vero fuit anno Domini MCCL.« Ovdje je pogrešna godina, jer znamo sigurno, da se taj događaj zblio g. 1256. Sam pak *Chronicon Iustiniani* veli: »... qui dominus Marsilius paratis multis navigiis ipsius expensis Curzolam accessit (Cod. accesit) et potenter comitatum recuperavit, propter quam acquisitionem armaturam suam de novo mutavit et cum eius subditis tam benigne se gessit quod ad eius obitum sine herede decedens de voluntate Curzolanorum in cha' Giorgio comitatum fecit perpetuo remanere.« Ova dva posljednja citata uzeo sam iz bilježaka na str. 193, novog izdanja *Le vite dei dogi di Marino Sanudo*, izdanog od Giovanni Monticolo, koji je popratio izdanje bilježaka.

Paulini u svojem rukopisnom djelu veli, da o tom dosta govore oni, koji pišu povijest mletačkih obitelji, i donosi jedan natpis, za koji veli, da se nalazi povrh jedne slike ove obitelji. Taj natpis glasi: »Marsilius Georgio comes Corzule, venetae vllassis praefectus Simonem Gaulum Rodi dominum vectigalem fecit. Curzolam rebellantem recuperavit, ubi ammisso vexillo cingulum militare proprio sanguine decoratum suffecit, inde rubea fascia in stemmate Georgio aeternum gloriae monumentum conspicitur — anno MCCL.«

Dalje donosi Paulini odlomak iz jedne mletačke kronike, o kojoj veli: »... una cronaca manuscritta veneta intitolata la Dolfina, in cui si in luogo di Marsilio scrissero Pietro«. Taj odlomak glasi: »Accadette anco in questo tempo (essendo doge Rainerio Zen) ch'i Curzolani abbandonadi da Piero Zorzi, ch'era suo signor il quale fino al tempo de Marin Morosini fo mandato con titolo di conte a governar Ragusi, ch'era volontariamente torna all'obbedienza del comun di Venezia, et essendo li detti Curzolani mal trattadi e tirranegiadi dai vicegerenti del predetto Zorzi, reduiti insieme tutti li cittadini grandi, facero impeto contra de loro, et parte ne amazarono, e tutti li descazarono fuori della città et isola, et sacheggiarono le sue robbe, e poi ordinadisi insieme deliberarono di viver in comun. Ma essendo Piero Zorzi fatto certo di questo accidente, desideroso di recuperar il suo stado, tolse alcune barche, e menaghe suso alcune poche zente che assodò con suoi propri denari, se ne andò verso Curzola e desmontando in terra, confuendo se piu nella sua autorità che nelle sue forze,